

Estimat Paco:

No saps l'alegria que vaig tenir quan em van donar la teva carta. Se m'emballava el cor. Tants anys, tanta amistat, la memòria viva de quan vàrem anar a Guatemala, el casal, la carrera, aquelles nits de xerrar fins que sortia el sol...tot ho tinc tan present. Som ben afortunats d'haver tingut una adolescència com la nostra. També recordo molt al Ramon, quin tio, i com treballava pels drets laborals de tothom! Gràcies per comunicar-te. Quan es viu en soledat una carta com la teva és com si et toqués la grossa.

Jo mateix no se massa com he arribat aquí a dalt. Tampoc sé si hi estaré poc temps o per tota la vida. Solament sé que ara hi soc, que no és una fugida com tu dius, i que tinc el que passa en el món molt més present que quan vivia a ciutat. Una de les coses més importants que faig és escoltar cada nit les notícies. Molts cops connecto amb la BBC. Quan parlen de determinades coses em poso de genolls, de tant greu que em sap constatar com moren innocents, com s'explota a la gent i com sembla que la força més brutal al final tingui la raó. Tinc a Déu present, però no li prego. Diríem que ho visc amb Ell. No crec que sigui inútil, més aviat penso que visc el món des de la millor profunditat. Soc com un malalt, com un vell, com un impedit, com un explotatque no poden fer res d'allò que la nostra societat considera pràctic, però poden tenir opinió, coneixement i sobretot, afecte interior.

Una de les experiències que més em van ajudar a venir aquí, va ser parlant amb una carmelita descalça. Em va dir que en el seu convent hi ha una germana encarregada d'internet, i que cada dia capta les notícies de les principals agències del món. En fa un resum i les col·loca a la sagristia on les germanes tenen els llibres i els cants litúrgics. Abans de sortir a resar totes es paren per mirar el cartell, i la seva pregària agafa una intenció mundial. Em va impressionar profundament. Aquelles monges, vaig pensar en el meu cor, estan més al dia que la majoria de gent.

Crec en la força de la intenció. Crec en la força de la convicció. Crec que hi ha vibracions que arriben. Siestic aquí dalt és per aquesta fe. I no et pensis que tot és tan bonic. Sé el que és la soledat, la temptació, les ganes de fugir i fins l'avorrimet de sentir els ocells tot el sant dia. Però, visc una vegada, i ara em toca aquesta tasca, com a Jesús que va estar trenta anys a Natzaret, molts cops s'anava al desert.

No sé si m'he explicat. De totes formes guardo la teva carta molt a prop meu. M'ajuda molt. Tenim camins diferents dintre d'una mateixa ruta. En el Senyor ens trobem. Roger.
